

809

Du lagde i det mindste frø

1. Du lagde i det mindste frø,
der skjuler sig i jorden,
den største kraft, som ej vil dø,
men trodse lyn og torden.
Du skabte ud af dis og dug
engang for længe siden,
din skabermagt er stærk og smuk,
du skaber hele tiden.
2. Nu dukker gule marker op
blandt græs og grønne blade,
fra aks og vippers gyldne top
gør kornets sang os glade,
de nynner om de spinkle strå,
der strækker sig så gerne,
som tænker de kun dagligt på
at blive brød og kerne –
3. om blomster i et farvespil
af gule, hvide, røde,
der frodigt gror og vokser til
og lyser os i møde;
om druer, der vil være vin,
når gennem stok og ranke,
lidt vand, der møder solens skin,
vil minde om Guds tanke.
4. Og lytter vi os rigtigt ind
i sjælens indre gange,
så findes inderst i vort sind
en lyd af kornets sange,
den bryder ud og toner frem
som takkesang for livet,
for jorden som vort fælles hjem
og alt hvad den har givet.
5. Så synger vi vor tak til Gud,
at vi får lov at være,
at alt vil vokse, springe ud
og siden frugter bære –
ja, Gud ske lov for kornets sang,
for dagligt brød på bordet,
vor glæde får sin bedste klang
i tak til skaber-ordet!

Michael Nielsen, 1998
Melodi: Erling Lindgren

Denne salme om det mindste frø er en høstsalme skrevet af valgmenighedspræst fra Ryslinge Michael Nielsen.

Høstsalmen handler om skaberværket og den taknemmelighed, det vækker i os at opleve kornet vokse op og blive til dagligt brød. Den taknemmelighed viser sig helt konkret i takkesang, og dermed lægger salmen sig i op af de ældre høstsalmer, vi kender, hvor takkesangen også er det bærende element.

Hovedtemaet i salmen er hentet fra Jesu lignelse om sennepsfrøet, der er det mindste af alle frø, men vokser op og bliver til et stort træ (Matt 13,31ff)

Bramdrup Kirke
Sognepræst Pia Haaning Lorenzen
100 Salmer
Uge 20 – 2020

I salmens 2. og 3. vers nævnes korn og druer, som "tænker på" at blive til brød og vin. Ordene om brød og vin leder selvfølgelig tankerne hen på nadveren.

Michael Nielsen skriver selv i en kronik om motivationen for at skrive nye høstsalmer: "Men det forholder sig måske sådan, at den moderne teknologi let gør os blinde overfor høstens og vækstens egentlige under, nemlig den frugtbarhed, der er nedlagt i naturen. Det er denne frugtbarhed, der er forudsætningen for, at vi overhovedet har noget af leve af. Og mister vi blikket for denne underfulde frugtbarhed, så bliver livet så mærkeligt fattigt og fladt. Så bliver underet nedskrevet til simpel teknologi, og så er det daglige brød ikke længere en gave men en simpel rettighed. Og mister vi evnen til at undres og betages, så er livet først for alvor blevet fattigt"